

det Nigtigste at lade det staae, som det nu staaer, indtil Fællesrepræsentationen kan tage Beslutning derom. For at bevirke dette, har jeg til-
 ladt mig at foreslaae at indsætte i Loven: „indtil 1ste April 1856“ istedetfor „indtil videre“.

Finantsministeren: Saavidt jeg for-
 stod den ærede Forslagsstillers Tanke, er det af
 ham erkjendt, at denne Sag ikke lader sig ordne
 for Diebliffet, men at den hører til dem, hvis
 Ordning maa forbeholdes en eventuel Fælles-
 forsamling; det er altsaa nærmest en Omhu-
 for, at denne Forsamling ikke skulde blive fore-
 grebet, der har fremkaldt den nu foreslaaede
 Forandring. Jeg kan i Gæt og Alt give den
 ærede Forslagsstiller Ret i de Betragtninger,
 som han har anstillet om den retslige Betyd-
 ning af, enten der kommer til at staae i Lo-
 ven „indtil videre“ eller „indtil 1ste April 1856“;
 men det forekommer mig dog, at der virkelig
 ikke fra Rigsdagens Side kan være nogen An-
 ledning til at gjøre denne i og for sig uæ-
 sentlige Forandring. Jeg skal ligesvem erklære,
 hvad der for mig har været Grund til i Lov-
 forslaget at sætte „indtil videre“ istedetfor „indtil
 1ste April 1856“. Uagtet det nemlig ikke var und-
 gaaet min Opmærksomhed, at den ærede Rigs-
 dagsmand tidligere havde stillet et Forslag som
 det af ham nu stillede, og, uagtet jeg maatte
 forudsætte, at det atter vilde blive Tilfældet
 denne Gang, troede jeg dog ikke, at der nu
 vilde blive lagt nogen Vægt paa en saadan
 Forandring, da jeg ventede, at det skulde blive
 almindeligt erkjendt, at Sagen maatte ordnes
 af Fællesforsamlingen; men gaar man ud
 derfra, da vil der fremkomme en Banskfelig-
 hed, naar Forholdet overgives til Fællesforsamlin-
 gen, ordnet paa den Maade, at der for Konge-
 riget eksisterer en Lov, hvori der staaer, at
 Portofriheden skal vedblive „indtil 1ste April
 1856“, og at Portofriheden derimod for Her-
 tugdommerne Slesvig og Holsteen, ifølge de
 derom udsædte allerhøieste Patenter, er fassat
 at skulle gjælde „indtil videre“; thi hvis man
 tænker sig, at Fællesforsamlingen ikke vil kunne
 have dette Forhold endelig ordnet til 1ste April
 1856 — og det var jo dog muligt, at denne
 Forsamling, som jeg ogsaa haaber skal være
 tilstede længe førend den Tid, kunde have saa

mange vigtige Sager at tage vare, at den ikke
 kunde beskæftige sig med dette Forhold, — saa
 vilde det være besynderligt, om man skulde lade
 denne Repræsentation give en Lov, der kun
 vilde komme til at vedrøre det egentlige Konge-
 rige. Det er den Banskfelig-
 hed, jeg troer vil
 komme tilstede, hvis det foreliggende Endrings-
 forslag bliver vedtaget; dog skal jeg bemærke,
 at jeg ikke lægger synderlig Vægt derpaa;
 thi der er saa mange andre Banskfelig-
 heder til-
 stede, at jeg, om saa skal være, gjerne kan tage
 denne ubetydelige med.

Ordføreren: I Anledning af den ærede
 Finantsministers sidste Uttringer skal jeg be-
 mærke, at jeg ikke har antaget, at mit For-
 slag vilde foraarsage nogen Banskfelig-
 hed; jeg
 haaber, at han vil have lagt Mærke til, at
 jeg netop bestræber mig for at sjerne alle Bansk-
 felig-
 heder fra ham, og havde jeg antaget, at
 mit Forslag indeholdt nogen Banskfelig-
 hed, vilde
 jeg ikke have stillet dette Forslag. Men, naar
 den ærede Finantsminister yttrede, at han an-
 saa dette Forslag for i og for sig uæsentligt,
 da kan jeg ikke deri give ham Ret, og jeg skal
 i denne Henseende henholde mig til den forrige
 Finantsministers Uttringer, da Sagen først
 var for; han udtalte nemlig, at han ikke havde
 foreslaaet, at Loven skulde gjælde „indtil videre“,
 fordi han frygtede for, at Rigsdagen ikke vilde
 gaae ind paa et saadant Forslag; den forrige
 Finantsminister har altsaa erkjendt, at Rigs-
 dagens Betragtning af dette Spørgsmaal maatte
 være saaledes, at den ikke vilde gaae videre,
 end til at udsætte Spørgsmaalets Afgjørelse et
 Aar, og at en saadan Forandring, som den
 nu foreslaaede, var en i og for sig væsentlig
 Forandring. Naar der indfattes: „indtil 1ste
 April 1856“, saa har den eventuelle Fælles-
 forsamling det fuldkommen i sin Magt at give
 en Lov, som bestemmer, at Portofriheden kan
 vedblive indtil videre, eller til 1ste April 1857;
 den kan bevilge Udsættelsen, saasnart det viser
 sig, at den Lov, som endelig skal ordne For-
 holdet, ikke strax kan komme istand; men, der-
 som vi nu vedtage Loven i den Skikkelse, hvori
 den foreligger, saa saar den kommende Fælles-
 forsamling ingen Indflydelse paa Afgjørelsen
 af dette Spørgsmaal, hvis Regjeringen ikke